

मेधाच्या घरातून बाहेर आली तोच तिच्या मनाला एक आर्त जाणीव झाली ती माधवने मनातच आईला मारलेल्या हाकेची. त्याचा केशरी दरवाजा बंद होता. तिने त्याच्या पट्ट्याला हात लावला आणि घुंगरांचा छन छन असा आवाज आला आणि तो दरवाजा लगेच उघडला.

नीरज माधवकडे चिंतातूर होऊन पाहत होता. माधवचा चेहरा तापाने लाल झालेला होता. तिने त्याच्या कपाळाला हात लावून पहिला. तर हाताला चटका बसला. त्याच्या शरीरातून जणू गरम वाफ बाहेर पडत होती. तिचे थंड अस्तित्व त्या वाफेला शोषून घेऊ लागले. तेथला अवकाश तिच्या शीतल अस्तित्वाने शांत आणि आल्हाददायक होऊ लागला. माधवला तिच्या हाताचा थंडगार स्पर्श हवाहवासा वाटला. नीरजला तिने मानेने खुण केली. तू जा, थोडा आराम कर. त्याला बरे वाटले. चला चिंता मिटली. तिने गार पाण्याचा बाउल त्यात मीठ टाकून आणला व माधवच्या कपाळावर त्या पाण्याच्या घड्या ठेवायला सुरुवात केली. त्याला थोडे स्पंजिंग केले. त्याच्या शरीरावर वारा येऊ दिला. त्याची शरीराची तलखी कमी होऊ लागली. त्याने पाणी मागितले. त्याला थोडे बसते करून तिने त्याला चांगले ग्लासभर पाणी पाजले. तिच्या मायेच्या स्पर्शाने माधवला खूपच बरे वाटू लागले. हळूच डोळे उघडून त्याने पहिले. तिच्या धूसर चेहऱ्यातील ते प्रेमळ डोळे त्याच्या अंतरंगाचा ठाव घेत होते. तिच्या अस्तित्वातच सुरक्षा आणि मायेचे एक जबरदस्त आश्वासन होते. माधवला आश्चर्य वाटले की ज्या ज्या वेळेला माझे मन अस्वस्थ होऊन कोणाला तरी साद घालते तेव्हा तेव्हा ही आपोआप कशी काय हजर होते ? हे विचार जणू कळल्यासारखे ती हसली व त्याला हळुवार थोपटून म्हणाली की आता जाऊ ? मग पुन्हा येईन. काळजी करू नकोस. शांत पडून विश्रांती घे हां. नीरजला गाढ झोप लागली होती.

तिच्या आत्म्याची तगमग होत होती. जीवात जीव होता तोवर देहाची धडपड अटळ होती. ती कोणालाच चुकत नाही. पण त्यानंतर आताही तेच भोग अजूनही का ? तिला समजत नव्हते. या चारही दरवाजांच्या चौकटीत हे असे कोणते अदृश्य जाळे आहे व ते कोणी विणले आहे की मन की आत्मा की हा संस्काररूपी सूक्ष्मकोश त्या जाळ्यातून सुटूच शकत नाही. या चार दरवाजांमधील या अवकाशात ती सारखी का खेचली जात आहे ? आणि त्या प्रत्येक दरवाजामागील प्रत्येक घटनेची साक्षीदारही तिलाच का बनवले जाते आहे ? कोण खेळते आहे हा खेळ तिच्या अस्तित्वाशी ? याला काही अंत नाही का ?

या प्रश्नांनी तिच्याभोवती फेर धरलेला असतानाच त्या चौथ्या निळ्या दरवाजामागील राघवची उलघाल तिच्या अस्तित्वाला अस्वस्थ करू लागली.